

EURÓPA HALÁLA

Avagy a jólét az önvédelem hiányával párosul?

Az európai értéktrendről és a kontinensen szükséges szemléletváltásról beszélgetett Douglas Murray Európa furcsa halála című könyve kapcsán az Örökség Kulturpolitikai Intézet által szervezett rendezvényen, 2018. április 3-án a Nyugati téri Alexandra Könyvesházban Gulyás Gergely, a Fidesz frakcióvezetője* és L. Simon László író, országgyűlési képviselő. A véleménycserét Megadja Gábor eszméletlenés moderálta.

Douglas Murray brit író, újságíró és politikai kommentátor személyes hangvételű könyve a tömeges bevándorlás társadalmi- és politikai hatásait elemzi. A jobbra kritikus hangvételű cikkek mögött álló író nem legből kapott történetekkel próbál riogtatni, hiszen az európai társadalom jelenlegi helyzetét és rá leselkedő veszélyeket boncolgató könyve elkészültét tetemes mennyiségű kutatási anyag és személyes tapasztalatokon alapuló beszámoló segítette. A könyv beszél a multikulturalizmus kiábrándító bukásáról, Angela Merkel teljes fordulatáról a bevándorlást illetően, a hazatelepítés szándékának és megvalósításának hiányáról és a nyugati országok állandósult büntudatáról. Murray utazásai során bejárta Berlint, Párizst, Skandináviát, Lampedusa szigetét és Görögországot, hogy megvizsgálja az európai kultúra szívének nyugtalanító állapotát, és meghallgassa azokat, akik elképesztő távolságokból érkeztek a kontinensre. S a kötet minden fejezetében tesz egy lépést hátrébb is, hogy nagyobb távlatokból mutasson rá az okokra, amelyek Európa halálavágya mögött rejlenek. Így próbál választ találni arra a kérdésre, hogy mi visz rá egy civilizációt arra, hogy ilyet tegyen önmagával.

A köztudatba *Orbán Viktor* Facebook-posztjával bekerült könyv sikerétörténetével kezdődött a beszélgetés, melynek títka Gulyás Gergely meglátása szerint abban rejlik, hogy a magyarok számára ez a kötet egyértelműen pozitív visszajelzés arról, ahogyan a magyar kormányzat gondolkodik a bevándorlásról. Emellett azonban a könyv Nyugat-Európában is sikerlistás lett, hiszen az ottani – túlnyomórészt ezzel ellenkező – diskurzusban, abszolút hiánypótló mű jelent meg a boltok polcain. Az eszmecsereben résztvevők hangsúlyosan szóltak arról a Nyugat-Európában általánosnak mondható párbeszédéről, amely a migrációhoz és az iszlám valláshoz egyaránt különböző, szinte megmagyarázhatatlan érzékenységgel viszonyul. L. Simon László megjegyezte, hogy az egyes médiumoknak komoly politikai nyomásnak kell megfelelniük.

vagy legalábbis azzal a migrációs folyamattal együtt tudjanak élni, amely Nyugat-Európa számtalan országában végbement, ahhoz éppen a klasszikus liberális alapértékek, döntően a szólásszabadság elfojtására volt szükség.

L. Simon: – A *Figyelő* mai számában döbbenten olvastam azt a cikket, amely arról szól, hogy a Google a saját felületén a hűsvétot, mint a közösség számára fontos ünnepet – a keresztény világ legfontosabb vallási ünnepeiről beszélünk –, szóval ezt az ünnepet nem örökíti meg semmilyen formában. Akik naponta használják Google-t, azok tudják, hogy bizonyos ünnepekkor, alkalmakkor a Google-nak megváltozik a nyitóképe. A hűsvét utóljára tízezerrel ezelőtt jelentett ilyen témát a Google-nak, akkor volt utoljára felülvizsgálat a hűsvétéhoz kapcsolódóan. Ez azért kötődik a kérdésünkhöz, mert a *Figyelő* mai cikke szerint más vallási ünnepeknek nincsen tizenyolc évnyi szankcionálás, sőt a ramadánnak önálló alnonlapot indított a Google... Douglas Murray kötetét jól rámutat arra is, hogy hűzódik itt egy súlyos, Európa gyökeréig visszavezethető probléma. Mi ezt megéltük az európai alkotmányvitájakor, hiszen Európa alapdokumentumának az elfogadásakor komoly vitát váltott ki az, hogy a kereszténységre, mint Európa egyik alapjára való hivatkozás kimaradt az európai alapdokumentumból. A görög-római kultúrára való hivatkozás ott van, de a kereszténység nincsen ott. A szerző más írásában is rámutat arra, hogy ez az egész jelenség már csak azért is súlyos probléma, ha az európai alapértékekről gondolkodunk, az európai szabadságjogokról, amelyeknek jegyében bennünket is naponta ostromoznak, szóval az emberi jogokról mint fontos európai értékekről, nos, azok alapvetően a kereszténységből és Jézus Krisztus tanításából vezethetők le. Ebben teljesen igazra van a szerzőnek. Ha mi komolyan vesszük az európai liberalizmus értékeit (amelyeknek a védelmére jegyében akarják a szólásszabadságot korlátozni – persze, nonszensz logika ez), akkor azt kell mondanunk, hogy éppen a kereszténységnek kellene nagyobb teret biztosítani, és ramutatni arra, hogy a kereszténység mennyire toleráns, mennyire nyitott, és Jézus Krisztus tanításából mennyire egyértelműen következnek azok az emberi jogok és értékek, amelyek ma fontosak számunkra.

Gulyás Gergely: – Murray kötetét jól rámutat

arra is, hogy Európában teljes egészében elvált egymástól a jólét és az önzonosság-tudat kérdése. Sokhelyütt elmondtam már azt az éppen *Merkeztől* vett idézetet, hogy: Európában a Föld lakosságának a 7-8%-a él, és ez a 7-8% állítja elő ma a Föld GDP-jének, gazdasági produktumának a 25%-át, valamint kifizeti szociális ellátással a világon kifizetett jólétét, szociális ellátások több mint 50%-át... Jólét és szociális ellátórendszer szempontjából Európa a világon mindenki számára mérce lehet. Ugyanakkor mintha az önzonosság megőrzésére való hajlam elveszett volna, és mintha szándékosan akadályoznák meg, hogy azokban a vitákban, amelyek Európa jövőjéről folynak, elhangozzanak megfelelő súlyú és korrekt interpretáció mellett azok az érvek is, amelyek önzonosságunk megőrzéséről szólnak. Európai önzonosság pedig nem képzeltető el nemzetek és nemzeti sokszínűség nélkül. Ezt az ellentmondást kell feloldani. Ma azt látjuk, hogy a gazdaság az önvédelemre való képesség hiányával párosulva, még kifejezetten veszélyes is. Hiszen ez az, ami vonzózza teszi Európát mindazok számára, akik egy más kultúrából, a saját kultúrájukhoz sokkal erősebben ragaszkodva – és azt nem feladva – szeretnék nek új hazát teremteni. Szerintem az Iszlám is ebből az irányból értelmezhető.

L. Simon: – Felolvassuk a könyvből egy bekezdést, az utolsó előtti fejezetben azt írja a szerző: „A megfelelő politika és morális feltételek segítségével mindez másképp is alakulhatott volna. Nem igaz, hogy *Merke* nem kapott volna elegendő támogatást, ha másfajta lépéseket tesz már a kezdetektől fogva. Például a németek és egész Európa feltehetően volna magának a kérdést: vajon tényleg ez a kontinens az a hely, ahová a világon bárki beköltözhet és otthonnak hívhatja? Valójában minden háború előtt menekülőnek othont és menedéket kell adnia? Az lenne az európai feladat, hogy jobb életkörülményeket biztosítsanak minden erre vágyóknak? A második és a harmadik kérdésre a kontinens lakói nemmel feleltek volna. Azaz nem feladatunk, hogy mindenkinek jobb életkörülményeket biztosítsunk, és nem kell minden háború előtt menekülőnek othont és menedéket adnunk. Az első megosztotta őket. Éppen emiatt a tömeges bevándorlás támogatói, akik igennel feleltek minden kérdésre, kézenfekvő megoldásnak látták, hogy elmos-

* Gulyás Gergely az öle a Miniszterelnökséget vezető minisztert posztra kapott megbízatást.

sák a határokat a háború illetve a más indokok miatt menekülők között. Mert végül is – tették föl a kérdést – miben különbözik az, aki háború miatt szenved, attól, aki az éhezés gyötört?”

Gulyás Gergely: – Az európai diskurzusokban mindig úgy formáljuk az ideérkezettekre vonatkozó kérdést, hogy van-e nekik joguk a mi hazánkban élni? De előtte fel kellene tenni azt a kérdést is, hogy elvitatható-e a joguk arra, hogy a saját hazájukban éljenek? Utalok itt arra, hogy a migrációs folyamatokat előidéző amerikai és nyugati szövetségesek általi beavatkozások egyértelműen sikertelenek voltak. Nem vitatva azt, hogy a legjobb államszervezési forma a demokrácia és a jogállami intézményrendszer, látható, hogy azok a törekvések, amelyek a demokráciaexport jegyében ugyanezeket az áldásokat a világ különböző, demokratikus hagyományokkal nem, vagy csak csekély mértékben rendelkező helyeire el akarták vinni, azok kudarcot vallottak, és hozzájárultak a migrációhoz. Ráadásul azt is hozzátehetjük, hogy az integrációs törekvések költségei olyan rendkívültek, hogy annak töredékéből lényegesen több embernek lehetne segítséget nyújtani saját régióikban. Nyugodtan fel lehetne tenni a kérdést, hogy a saját hazájukban ugyanannyi pénzből hányszor ennyi embernek tudtak volna segíteni? Vannak német becslések, amelyek azt mondják, hogy nagyságrendileg hússzor annyi embernek lehetett volna a saját hazájában érdemi segítséget nyújtani ugyanannyi pénzből, mint amennyit Európában költöttek el a támogatásukra. Szerintem világosan kiderül a könyvből: az, hogy a morálisnak gondolt álláspontra, a befogadó, migrációt támogató álláspontra, az teljesen téves. Meggyőződésem szerint a morális helyes álláspontra az, hogy csak az jöjjön Európába, aki itt is maradhat. Ugyanis ha valaki minden vagyonát pénzre teszi, s ezt az embercserpészeknek kifizetve idejön Európába, majd mondjuk, a német belügyminiszter kijelenti, hogy az odaérkezettek hatvan százaléka sem menekült, sem oltalmazott státuszra nem jogosult, és ha a német jognak érvényt akarnak szerezni, akkor ki kell toloncolni őket, ez nem egy morális felsőbbrendű, hanem egy morális elfogadhatatlan álláspontra. Ehhez képest a morális helyes álláspontra az, hogy csak az lépjen be Európa területére, aki valóban már előre döntötték arról, hogy jogosult a menekültstátuszra, vagy, mert van olyan ország, amelyik őt bevándorlóként is befogadja. És marad még egy morális kérdés: majd ha egyszer a ma már tízmillió ember által sem lakott, egykor huszontélmillió Szíriában mégiscsak béke lesz, akkor azt az országot ki fogja újra építeni? Nyilvánvaló, hogy ez a mai helyzet morális is tarthatatlan állapot... ♦

(Összeállította: Sághy Ildikó)